

سهو له بهرم دای (خود - عیشق - نیشتمان) دا ... س ران محمه د

للكښنه وهی ره خنه یی:

سهرده مانك له مه وپش شاعیرانك هه بوون گیانیان لك نريك بوو، به هی ئه وهی هر چه ند ب اوکراوه یه کی ئه ده بی و کښی ئه ده بی و شوښی کښ بوونه وهی دیاریکراو هه بوون پکښه وهی گر ددان، ئه وانیش ژماره یان به په نجه کان ده ژم ردران، به ام مه خابن هر زوو ل شاو تهنه لژی ئی تی و گڼ انکاریه خراکانی جیهانی سهرما یه داریی ئه و ساتانه ی له زیهن و ژیاندا خرا کوژانده وهو شاعیره کانیسی پهرتکرد ههریه ك به لایه کدا؛ ره نگه له ساته دا هه ندکیانم له یاد ب و هه ندکیشیان نا، به یه نامه و ت ناوی که س به یم، به ام ده توانم ب یم شاعیر (سیروان ناشاد) یه کك بوو لهو ده نگه گرم و گو و پ هه چوونانه ی ده یویست به شاعر جیهان و نا بکات.

له م ر ژانه دا که ده قی (سهو) ی شاعیر سیروان ناشادم خو ښنده وه، توشی رامانی کردم، ئیدی سهرکښه ی خ یم کرد که ب چی ده ق کی وا سهرنج اکښ و پ ره هه ندو کراوه هیچی دهر باره نه نووسراوه؟ وایزانم ئه و ده قش دوا ده قی ئه و شاعیره یه که چه ند سا لك پش ئستا له گ قاری (نووسه ری نو) ب او بووه وهو من ئاگاداری یم، ده ق که له چه ند روویه که وه جی ت امان و لک ښنه وهو هه و ښته له سهرکردنه. ر ښان بارت وای ده بینت: ئه ده ب کورته ه ښانه ت له باش و خراپدا، یان پ ل ل ښکړدن و یزکردنی ره گزه کان، به کو ئه وه یه که له رینه وهو جو ه به رپا ده کات له ناو پ ل ل نه ک نه کاند، به یه ئه و وای ده بینت ده ق وه ستاو نییه و هه میسه له جو ه ی به رده و امدا یه که ده ب ته هی ت په اندن و ئاوه اش ده قی چ ښه خش له له ده ستدانه کانه وه ح اهت ده خولق ښت و پشوو ده گ ښت به شه که تی.

پاش خو ښنده وه یه کی وردی ئه م ده قه ب یارمدا له لک ښنه وه یه دا ئاسته کانی ل دوان دهر باره ی لایه نه ج راوج ره کانی ئه و شاعره دابه شی ئه م چه ند ته وه ره یه ب کم، که خودی جیاکاریه کان زه مینه خ شکه ری ئه م ده ستنیشا نکرده بوون:

- 1- ئاسته کانی گوتاری شاعری، 2- س کوچکه ی بونیاتی مانا، 3 -
- ئاسته کانی ښ زمان، 4- ئاسته نگه کانی ناو ده ق، 5- پارادکسه کان

(لایه نی هونهریی).

ئەم دەقە دادەنرێت بە دەقێکی فرە دەنگ و چۆ، کە هەبگری زیاتر لە ماناو دەلالەتێکە، ئاستەکانی گوتار تیایدا هەبەزو دابەزین دەکات لە نوان لادوان لە خود، بانگکردنی کەسی نادیار، خودا، شەخ، هاوێ، ئەوان، ت...

شاعیر لەم شیعەرەدا سەرەتاو کۆتا کۆپلەیی بە (ماراسا) دەنووسێ، ئیتر ئایا مەبەست لەمە کە سیهتیهکانی ناو شانێی ماراسادی نووسەر (پیتەر وایس)ی فەرەنسییه کە لە شەستهکاندا لە واقعیکی جەشدرای (شەرشدا نووسراوە، پێشی دەگوترێت: (شانێی شەش و کوشتن و گۆرانی و شەتی)، کە باس لە رۆلی نەخەشانی دەروونی و رەشگیری بەرزو توانای داھەنەرانی دەکات، بە گۆنەوێی رووداوێکی ناوێوەو دەرەرە، یان ئەوسا و ئێستای وێلات.

ناوی (ماراساد)یش پێکھاتەیه کە لە کۆتایی هەردووناوی کەسایەتی ناو شانێکە: (جان پێل مارا) و (مارکیز دی ساد) پێکھاتوو، بەبام دەبێ ئەوێش بێژین ئەمە هەر گریمانەیه کەو شاعیر رەنگە بێ خاتری زمانی شیعریی پیتی (دی) لە کۆتایی ناوێکەدا نەنووسیبێت، یان رەنگە ناوێکی جوانی خەیاڵی بێت و شاعیر وەک تازەگرییهک بەکارێھێنا بێت، وەک چۆن ماراسا ساروفار بورتیکو - هۆتێلێکی ناوداری ناوچە (راجکوت) ە لە هندستان.

بەھەرچا، ئەم روونکردنەوێی زیاتر بێ بەرچاو روونی خۆنەرانی بوو، ئەگەر نا، ئەوا گەر مانای تریشی هەبێت هیچی ئەوتێ لە ئاستی دیدو خۆندنەوێ دەقە کە ناگۆت.

/ چۆن دەتوانین ماراسا بەسەر رایەخی دێکە زیبا بخرێنینە نێو پێچەکانەو

کە شەلاڵی برینانین/

یەکەم/ ئاستەکانی گوتاری شیعریی:

لەم شیعەرەدا بە چۆی بەر کۆمەڵێک دەستەواژە ماناداری ناسێراوی دەکەوین لەسەر هەر سێ ھێش (ویژدان، سێز، ھزر) دەجووێن، کە لە پشت هەر یەکەیانەو سەرگوزشتەو بەسەرھاتێک رەنگە هەبێت، کە شاعیر توانیویەتی بە زمانێکی جوانی شیعریی وەسفەکان بەنێتەوێ لەگەڵ خێدا بە ھەبەزو دابەزەکانی دەقەکەدا بمانبات و ئەو جیھانە کاولانەمان نیشان بدات کە هەر لە سەرەتای دەقەوێ دادو فیغانێکی بی ئاکامیان دەربارە دەکات کە زەمەنیش تیا یاندا پەرت بوو بەسەر: (رابردووێکان، ئێستا)دا. لەم جەنجاڵێدا شاعیر چاوی ئاستەکانی لێ دەبن و سەر ئەوێ نا پەرژێت بێرێک لە نەخشی پێژەکانی داھاتوو بکاتەو، کاتێک باس لە داھاتووش دەکات ھەموو ھاگان لە بەردەمیدا

دهگیران و تاکه وهامک دهست دهخات که لهسەر دیوارو ده‌رگاکانی
به‌خته‌وه‌ری نووسراوه: (هەرگیز)
/ کامه‌رانی له نوکته ئه‌کسپایه‌ره‌کانی ژیان ده‌چ/

*

/ هه‌شتا نه‌مانزانیوه سه‌را به ئه‌ی ئه‌م غوربه‌ته نامانگه‌یه نه‌ته هه‌چ
له نزای چه‌په‌کانیش نه‌گه‌شتین
ئوم‌دی گو‌هه‌ دالیاکان به هه‌هه‌تی هه‌د‌ریان بردین/
هه‌رچه‌نده بشیه‌وت به کامه‌رانی بگات، به‌ام ئه‌فسوس ئه‌م ئاکامه
مه‌حاله‌و مه‌گه‌ر هه‌ر داواخوازی ئه‌وه به‌ت له راناوی نه‌ناسراوی (ئه‌و)
که به مه‌رگه‌کی هه‌منی بسپه‌رت، (مادام نه‌یتوانی ده‌ی چه‌له‌که‌یه‌ک
ناشتکاته‌وه‌و فرمه‌سکی مه‌نا‌ه‌کان بس‌ت و نوزه‌ی مه‌رووله پانه‌بووه‌کان
ژیر بکاته‌وه‌)
/ خودایه‌!

تازه ده‌ی چه‌له‌که‌یه‌کمان په‌ ئاشت نا‌کره‌ته‌وه
به لیواری گه‌سه‌بانه‌که‌وه بوو به چلووره
ئیدی فرمه‌سکی ئه‌و مندا‌هه‌ لیمان خه‌ش نا‌ه
به‌ گونا‌ه له ره‌حمی زه‌مه‌ندا مه‌یی
نوزه‌ی ئه‌و مه‌رووله‌یه نا‌به‌ته‌وه به گه‌وره‌یی په‌مان له‌نا/
سه‌یروره‌تی تاوان ده‌رحه‌ق ئه‌م بوونه‌وه‌ر و شته بچوکانه ئیکه‌یه‌کی
ئازاراوی هه‌میشه‌یی له زه‌ین و ناخی به ئاگای شاعیردا جه‌ه‌شته‌وه‌ که
هه‌رگیز چاک نا‌به‌ته‌وه‌و هه‌رگیزیش نا‌توان‌ت بگه‌ته‌وه‌ سه‌ریان و
بیانگه‌ت، ئه‌مه‌یه ده‌سه‌وسانی شاعیر به‌رانبه‌ر قه‌ده‌ری زا‌ ده‌رده‌خات
و خود له‌به‌رده‌م ئه‌م به‌رداشه مه‌زنه‌دا زه‌ر سست و گرم‌ه‌وه‌و به‌توانا و
ده‌روون سا‌کاو ده‌به‌ت.

به‌ام گه‌ر به‌ینه سه‌ر شه‌وه‌ی ئه‌م مانایه وه‌ک (بونیا‌تگه‌راکان) به
مه‌یدانه‌کی ئه‌زمونی کارێ خه‌یانی ده‌زانن، ئه‌وا ده‌توانین به‌م جه‌ره
شه‌وه گه‌شتیه‌که نیگار بکه‌ین وه‌ک به‌ره‌نجام‌کی خو‌ندنه‌وه‌ی که‌پله‌که‌:

نادادی له‌گه‌ لانه‌وازان—که‌تا ییها توو— ئازار— به‌که‌تا یی
شاعیر هه‌ر له سه‌ره‌تاوه یه‌که‌سه‌ر به وه‌سفی موعانه‌ته‌کان ده‌ستپه‌ده‌کات
پاشان ده‌ته سه‌ر کارته‌که‌ری ئه‌م موعانه‌تانه له‌سه‌ر خودی شاعیرو
دواتر ده‌ته سه‌ر هه‌ینه‌وه‌ی ئازارو به‌شه‌ک له موعانه‌ته‌کانی ده‌ره‌وه‌ی
خودو هه‌روه‌ها ئه‌وانه وه‌ک ئه‌و خاوه‌نی زاته‌کی مه‌رگه‌ساتاوین، ئه‌مه‌ش
چه‌ن کارته‌که‌ری بووه به‌سه‌ر بنیاتنانی به‌هه‌و‌دیه‌کی قوو به‌سه‌ر
شعیره‌که‌و هه‌ستی شاعیره‌وه، جارانه‌ک ده‌مانباته‌وه به‌ رابردوویه‌کی
دوو‌رو که‌سته‌کانی ئه‌نفال. جارانه‌کیش ده‌مانه‌نه‌ته‌وه به‌ واقیع‌کی

تا به پەشیمانبوونەوه لە تاوان و سەبەری خیانت و وێستگەى
کاڵبوونەوهو لە دەستدانی قەناعەت و ئایدیاکان کە ساڵانێک لە
خەوندانی شاعیردا جموجۆڵیان بوو، ئاوها شاعیر درک بە
فەرمان شکردنی بوونەوهو لە لاوازهکان دەکات و سەرکێشەى لەسەر
دەکات، بەلام ئەستەمە گۆلێکەى چرکە ساتەکان و هەڵدانی کۆلارەى
منداڵى بە پەتەى خۆشوویدی و بە دەستەڵاتناوەى بەرئەتەى منداڵى:

/ بەم قەرچەى سووتانە ئەسەف کە ناتوانین
کۆلارەکان بە پەتەى خۆشوویدی هەڵدەینەوه/
ئاوها سەوڵەکان لە کار دەکەون و لە سە کوچکەى بەرمەلداى (خود-
عەشق- نیشتمان) دا شاعیر لە دەست و پێ دەکەوێت و تەمى دەسەوسانیى
باڵەى رەشى بەسەر دەقەکەدا دەکێشێت.
دووهم/ سە کوچکەى بونیاتى مانا:

ئەم دەقە بە سەر سە با بەتەى سەرەکیدا دا بەش دەبێت، کە هەر یەكەیان
تەواوەکەرى ئەوەى ترەو بە هەرسێکیان سەگێشە یەك دروست دەکەن و کەشى
گشتى قەسیدەکە دەخەمڵێنن، لە هەندێک جێدا خۆشەنەر دەبێت لە پشت
زاراوەکانەوه ئەم سە رەهەندە کەشف بکات، لە هەندێک جێدا ئاشکرا
رەهەندەکان ماناکانیان تەعبیر لە خۆ دەکەن و ئاسانتر خۆشەنەر
دەتوانێت بە دەستیان بەهێنێت، کە ئەوانیش هەر یەك لە (خود، عەشق،
نیشتمان) ن. بەلام ئەو خاڵەى هەر سە تەوەرەکە لەخۆى کۆلەکاتەوه
دەبێتە خاڵى هاوبەشى نێوانیان بریتییە لە ناسێرو ئازارو شکست و
موغانا تەکان، کە دەتوانین ئاڵاوەدا دەستەواژە بەکارهاتووەکانى
هەر یەك لەم کۆلەکانە یەز بەند بکەین کە لە شیعەرەکەدا
بەکارهاتوون تاكو زیاتر بە دنیا بینى شاعیر و دێخى دەروونى شاعیر
لە ساتى نووسینى دەقەکەدا ئاشنا ببین.

-خود: / مەملەكەتێكم لە كۆس و قەچ/

- نیشتمان: حەرفێك بوو نەخۆشرا یەوه/

- عیشق: نوشتە یەك بوو بە تاكرا/

ئەلف/ خود: وەسفە جێرا و جێره بەکارهاتووەکانى خودى بێژەر یان
دانەر، زیاتر لەم دەستەواژانەى شاعیردا چۆ دەبنەوه:

(جەستەى سوتاو، لەرزین، پێى شەقار، پێکراو، کەفت و کەمجوڵەو
کەتوو، سیغارى ژەنگاویم، بەرچنە یەك ژان، بێکۆزى نێكەانم، باڵا
شەنگەبى لەرزىو و تەزىو و تەقیو و چىو، تەپە بەفرینى وەهم).

بێ/ نیشتمان: نیشتمان بە هەردوو روو مەجازیەکەى (ناخى شاعیرو
نیشتمانی واقیعی) یان ئەو وێنانەى بێ نیشتمان کۆشراون لە چەند
دەستەواژە یەكدا دەربێنیان لێکراو، کە ئەوانیش لەسەر هەمان رەزم
و ئیقاعى مانا بەرجهستە کراون، کە ئەمانەن:

(تاریکستانی دەقەرى هەچو، تەمێكى ئێ ونکەر، سارای سەراباوى،

بیا بانی لماوی، نیشتمانی ته پکه، حرفه کی نه خو ښدراوه، نیشتمان
 لاله نگیه کی پاککراو، سهرابه ښی غوربه ت، ویستگه کی کا ښوونه وه،
 گڼځکی به کځمه، داره مه یت، مه مله که تی کځس و قځچ)
 جیم/ عیشق:

ئو دهسته واژانه ی په یوه ستن به عه شق و مه عشوقه وه لږه دا پښل ښ
 ده که ین، جا ئیا ئو عه شقه ره ها بښت و مه عشوقیش زیاد له زات ښک
 بښت، یاخود ته نانه ت له دهره وه ی بازنه ی مرځ فیشدا بښت ئاوها
 به رجه سته ده بن و له ده که دا جښیان پښ دهر بښت، یان به له که ښ دوان
 یان به وه سفکړدن به کاره ښنرابن:

(سواخم ده و دامپښه با ئم درزانه نه بینی، روو وه رگ ښه،
 سوږه شکی عیشق، عیشق نوو شته بوو به تا ښکرا، خواردنه وه ی دوا نوزم
 له پیا ښه کی شکاودا بخږه وه)

له ئاکامی خو ښندنه وه یه کی وردی هر یه که له یه که جودا کانی ئم سږ
 ره هه نده، ده که ینه یه که راستی ره ها که هر سږ کوچکه که پښکه وه گرږ
 ده دات و له خا ښی (ناس ږو ئاکامی مهر که ساته جیا وازه کاند
 سږگځ شیه که پښکد ښنن که من به (به رم ښدای ناس ږ) ناوی ده به م، وه که له
 هڅکار یی ژماره یه کدا دهر ده که وښت:

سږیم/ ئاسته کانی ښزمان:

ناو/ ښاناو/ جښناوه کان:

گیانی په ژموورده ی شاعیر له سهرجه م کځپلو دښه کاند به شښوه یه کی
 راسته وځو ناراسته وځو دهر ده که وښت، ته نانه ت گڼځین و هه مه جږری
 ښناوی که سانی بانگکراو و وتو ښله که ښکراو ئم راستیه
 ده سه لم ښنن، که چښن شاعیر ته نانه ت جاراند ښک په نا ده باته به ر
 به کاره ښنانی ښناوی ئو، ئیتر به (ئو) کی ئا ښزو نه ناسراو
 ده م ښننه وه تاک ښتایی ده که وه لږه وه خو ښنهر چښله ده با له خه م ښاندن

و دښینه‌وې حه‌قیقه‌تې (ئو) ی به‌کارها‌توو، کښه‌و رښی له‌م ده‌قه‌دا
چییه؟ وه‌ك ئه‌وې ده‌ت:

(ئښی به‌سته‌زمان) که ره‌نگه هر خودی شاعیریش بښت وه‌کو منځکی
سایکځل‌ژی بووب‌ته (ئو) و وتوځ‌ژی له‌گه‌دا بکرت، که ئه‌مه‌ش جځرکه
له‌ش‌وازی مه‌نه‌ل‌گی شیعریی.

- ناو و جځ‌ناوه‌کان:

* خودایه: 4 ج‌ار

/ خودایه چ‌حیکمه‌ت‌که ئه‌م بوونه

چ‌س‌که ئه‌م گه‌ردوونه /

* ش‌خ:

/ ئه‌ی ش‌خ ...دوا‌نوزهم له‌پیا‌ه‌یه‌کی ل‌و شکاودا بخ‌ره‌وه /

* هاو 2 ج‌ار:

/ هاو 2 ک‌انیش له‌بیا‌بان‌کی لماویدا ج‌پان ه‌شتین /

* نه‌ك 2 ج‌ار:

/ زینده‌گی له‌حیکایه‌ته‌کانی نه‌نکم ده‌چوو نیوه‌شه‌وان /

* با‌پیر:

/ سوتووی ج‌غاره عاره‌بییه‌ک‌ی با‌پیره‌م /

* ت:

/ وه‌تده‌زانی به‌رسيله‌ی کامه‌رانی ده‌چنی /

* من:

/ من ت‌زی ئه‌ودیو م‌ژووم پ‌وه‌یه /

* ئه‌و:

/ جا چ‌ن کچی پاشای به‌خته‌وه‌ریی ماره‌بکه‌ین؟ /

/ ته‌عاروف‌ك له‌گه‌ راهیبه‌یه‌ک‌دا بکه‌ین /

ت‌بینی: گه‌ر ورد سه‌رنج بده‌ن ده‌بینن چ‌ن شاعیر ره‌شبینییه‌کان

با‌پان به‌سه‌ردا ک‌شاوه، یان وه‌کو مه‌حوی ره‌نگه به‌خ‌ی ب‌ت

(له‌ناک‌س کاریا) یان (به‌زایع چوو له‌مالایه‌عنیا) ب‌یه ب‌

به‌خته‌وه‌ریی له‌ده‌ره‌وې خ‌یدا ده‌گه‌ت، له‌ک‌ت‌ک‌دا له‌ز‌ربارداو لای

ز‌ر‌ك له‌زانا‌کان وا با‌سکراوه که له‌ناخه‌وه‌دروست ده‌کرت، که‌چی

ل‌ره‌دا شاعیر ته‌نانه‌ت په‌نا ب‌ ئه‌فسانه‌کانیش ده‌بات به‌و مه‌رجه‌ی

ب‌گاته‌وه به‌خته‌وه‌ریی.. ئه‌و به‌خته‌وه‌رییه‌ی هیوا دروست ده‌کات و مانا

به‌ژیان ده‌به‌خش‌ت.. ره‌نگه ئه‌م حا‌ه‌تی ه‌ستکردن به‌تاوانیش به‌س

ده‌روونی ب‌ت و ئاوهاش لای شاعیر چه‌که‌ره‌ی کردب‌ت.

* ئ‌مه:

/ ت‌په به‌فرینه‌کانی وه‌همین به‌سه‌رخ‌دا داده‌چ‌ن /

□

ههروهه ها کاراکتهری ئازیه له لاوازو بچوک و پاكو د فنهکانیش که هه مای ئازادی و سادهیی و جوانین ببهش نه بوون له دهقه دا وهکو که رهسهیه کی دهو مهندی رازاندنه وهو گه یاندنی ماناکانی دهق که نه وانیش:

(کهو، سو، سکه، ماسی، پ، با، نده، م، رووله)ن.

4 چوارهم / ئاستهنگهکانی ناو دهق:

وهك چن شاعیر له سه ره تاو دوا ك پله دا له پ كردنه وهی پ چهكان به دواي خه می فریاد هس عهودا ده ب، له كات كدا زه مین رایه خی د که زییه و برینانیش شه لالی خو، نن، نهوا شاعیر رووبه رووی چه ند ئاستهنگه کی جودا ده ب، ته که ب سکی له ده ب، ن و هه موو سا ت، ك ج، ر، کی جیاواز نا هوم، دیی ت، دا ده و، نن که له ك تاییدا هه ر نه وه مان ب، ده م، ن، ته وه له گه وره یی ئازاره كان رابم، نین و له گه شاعیردا به شداری ك، سپ و خه مه كان بین، تا كه م، ك باری سه رشانی سوک ب، ت. له سه رایای تانوپ، ی ده قه كه دا ئه م ئاستهنگانه ده رده كه ون و هه ر جار، ك له و، نه یه کی شیعی جیاوازو مانایه کی تراژیداویدا خ، یان نمایش ده كه ن:

/ به م قیبله نوما ژه نگاوییه وه چ، ن له تاریکستانی ئه م ده قه ره هه، چوو ه، ده ركه یین که غه ریقی به حری تاوانین/

*

/ له کام رهزا بهرچنه یهك ژانی یاقوتیت چنی له م بگه، که به سه ر که لاوه یه کی سوتاوهی گهرم، ندا كه وتی من ازه چاو خ، م، شیه كه م/

ئه م توخمانه ش ئاوها دابهش ده بن و لیکدانه وه یان ب، ده کر، ت:

(1- قیبله نوما ی ژه نگاوی: نه خشه، ی جو، ان و د، زینه وه کان،

2- ده قه ری هه، چوو: به مانای شو، ن وهك سه نته ر، ك ب، سه رل، ت، كچوون،

3- خیانه ت: له سه ر ئاسته جیاوازه كان و كه سایه تییه كان،

4- گونا ه: له سه ر ئاستی خودی وتو، ژكه رو دانهر،

5- موغانا ته كان و مه رگه ساته كان: به ره نجامی ك، ی نهو 4 پ، كهاته ی

سه ره وهن که شاعیر وهکو زات و بابته توشی قهیرانی هیواو به خته وهیری د، ت) وهك ده، ت:

/ ئه ی پاشماوهی مه رگه ساته كان

روو وه رگ، هه فریای ب، ك، وزی نه، كانم ناکه وی

سیغاره ژه نگاوییه که ی، ژگارم/

که لـره شدا ده توانين به هـکارى ژماره دوو ئهم مه بهسته زياتر روون بکه ينه وه:

پـنجهم / پارادـکسه کان (لايه نى هونه ریی):

لهم ده قه شيعريه دا بهر چهند پارادـکسـکى نوـ ده که وين، که زياتر وـ نه شيعريه کان تازه ده که نه وه به هـاى ئيستاتيکى ده قه که بهرز ده که نه وه، که له وـ نهى شيعرى سهرنجـاکـشدا جـيان کراوه ته وه و ئاماژه بهم دوو وـ نه يه ده ده ين:

1. / وه ره هاوــ له ژـر ئهم (بى) يه رهزا قورسه دا ديژله مه يه کى کامه رانى فـ که ين/

لاى هه موو شاعيرانى تر (داربى) به رووه جوان و شـخه کى به کار دـت و ده شوبهـ نـت، بهـام لـره دا به هـى دنيا بينى و که شى ره شى قه سیده که وه (دار بى) يه کانیش رهزايان قورسه، له لايه کى تره وه هه ميشه چای تاـ ناخـش و دـتنه گکه ره، که چى لـره دا به کار دـت وهـ هـکارى فهراهه مهـ نانى کامه رانى، که ئهمه ش مهـاـهـو مانا لهم پارادـکسه دا پـچه وانه ده کاته وه و ئاوها کـکـراونه ته وه:

داربى: ناشرين—ديدگای مهرگه ساتاوى

چای تاـ: کامه رانى— که واته خـشى و ناخـشيه کان هه ر يه کن که تاـن

*

2. / شاتووه کانى فيراق لـره بهر ده گرن

دره خته کانى موعانات هه ميشه سهوز/

جارځي تر شاتوو و درخت مایه ئاسووده یی و گه شو ځ شیه نه، بهام لره دا به پچه وانیه مانای ځ یانه وه سوودیان ل بینراوه به خستنه پای فیراق و موعانات ب هردو وکیان، که دووباره ئه مهش هر خرمهت به سیاقی گشتی ماناو کهش و دیدگای شیعریی شاعیر دهکات. که تونراوه له شوینی ځ یاندا شیاو به کار به نن و شاعیر داه نانیان تیا بکات:

3- ئه و دیوی ره شبینی:

ئه وهی لای ز به مان خو ندر اوه ته وه زانراوه به کاره نانی ځ هم شی (ماتریال) ه ب جه سدهی (ماتریال) و وه کو دوو هاو تا به کار دن و به مهش مانا باوه کهی به دیدن، که چی ز ر ناوازانه لره دا بهر ئه و مه جازه ناوازه یه ده کهوین که راده ی تراژیدی و ناسره کان چن نهک بهس ئسقانی کون کردووه، به کو ر حی (میتافیزیک) یشی سووتا ندووه و کردوویه تی به ځ هم شی که ئه مه بهس له دنیای فانتازیدا ده خه م نر، ئه مهش ره وان ب ژیه کی جوانه ب ده رختنی ځ ژهی قوریانی و سووتان. لیره دا شاعیر داوا دهکات و به هاو ځ یه که نازانین ک یه و له چ ئاراسته یه که وه هاو ځ ی شاعیره و له سر چ ځ یه که ر ژک له ر ژان ک بوونه ته وه یان له دخی ئستادا هاو ځ نن (چونکه له ده که دا باس نه کراوه) به لام ئاوها به ش وه یه کی فانتازیا ئام ز داوای ل دهکات:

/ ببه نهرمه (با) یه کی ته زیو ځ هم شی ئه م رحه ب ه قس نه /

سه رچاوه کان:

.

Roland Barthes ,The Pleasure of the Text.. Translated by:
Richard Miller, 23rd prnt-1
Marat/Sade Written by Peter Weiss, 2012-2
3- گځ قاری نووسه ری نو . ژماره 65. تشرینی یه که می 2013، هه ول ر.